

222

M 1 2 3 4

Tx: Bečák 1847
N: vžitý
D: V. Kment 1939

1. Ne - sem vám no - vi - ny, po - slou - chej - te, z bet - lém - ské

kra - ji - ny, po - zor dej - te. Slyš - te je pi - lně a ne - o - mylně;

slyš - te je pi - lně a ne - o - mylně; roz - jí - mej - te.

2. Syna porodila čistá Panna,
v jesličky vložila Krista Pána,
[: jej ovinula a zavinula :],
pleníčkama.

3. Andělé nebeští k němu přišli
a také pastýři hned se sešli,
[: jeho vítali, jeho chválili, :]
dary nesli.

4. My také, křesťané, nemeškejme,
k těm svatým jesličkám pospíchejme,
[: Ježíše svého, Pána našeho :]
přivítejme.

5. Vítej nám, Ježíšku, z nebe daný,
který ses narodil z čisté Panny;
[: pohlédni na nás a přijmi od nás :]
tyto dary.

6. Z nebe jsi sestoupil z pouhé lásky,
krásné Jezulátko, kvítku rajský;
[: jak jsi spanilý a ušlechtilý, :]
celý krásný.

7. Přijmi ty nábožné dary od nás,
milostivý Králi a Pane náš;
[: svoje poddané, tobě oddané :]
ty dobře znáš.

8. Děkujem ti za tvé narození,
které nám přineslo vykoupení,
[: na které jistě čekalo lidské :]
pokolení.

223

M 1 2 3 4

TxN: Český dekachord 1642
D: J. Hlucháň 1955 (+1959; ~ 1992)

1. Po - slou - chej - te, kře - st'a - né, co se to sta - lo před le - ty dá - vno

v Bet-lé- mě; po-zor-ně slyš - te no-vi-ny ji - sté, ta - jem - né.

2. Narodil se Kristus Pán
z chudičky Panny, on, Pán nad pány, přišel k nám;
radostí málo, žalostí mnoho trpěl sám.

3. V plenky jej zavinula,
krásného syna, Maria Panna spanilá;
v jesličky malé andělů krále vložila.

4. Synu Boží milostný,
proč ses tak snížil, k nám se ponížil, všemocný?
V nebi jsi králem, přišel jsi na zem chudobný.

5. Z lásky k nám to učinil,
z nebeské vlasti v pozemské strasti sestoupil;
ponížil sebe, aby vám nebe navrátil.

6. Vítejte, Kriste žádaný,
hoden jsi chvály, nebeský králi přejasný;
ty jsi náš poklad, spasení základ převzácný.

T: V. Renč 1968
N: Fr. Gruber 1818
D: V. Kment 1939 (~ 1992) M 1 2 3

224

1. Ti - chá noc, pře-sva-tá noc. V spá - nku svém

dý - chá zem, půl - noc od - bi-la, mě - sto šlo spát,

zdří - mli dá - vno i pa - stý-ři stád, jen Bo - ží lá - ska, ta

bdí, jen Bo - ží lá - ska, ta bdí.

2. Tichá noc, přesvatá noc,
náhle v ní jásoť zní,
vstávej, lide můj, tmu z očí střes,
v městě Betlémě Bůh zrozen dnes,
[: z lásky se člověkem stal. :]

3. Tichá noc, přesvatá noc,
stín a mráz vůkol nás,
v hloubi srdce však Gloria hřmí,
díků, že hříšník se s důvěrou smí
[: u svaté rodiny hřát. :]